

“La catalanitat ha de ser cosa de tothom”

Bernat Cristòfol
(Perpinyà, 1952)
és el president del
Centre Cultural Català –
Casal Jaume I.
Nascut al setembre del
2001, aquest centre
ha esdevingut
una de les entitats
de la Catalunya Nord
que més esforços
esmerça en
la recuperació
de la llengua
i la cultura pròpies.

Bernat Cristòfol és el president del Centre Cultural Català – Casal Jaume I de Perpinyà. Juntament amb la CAL i la Federació per la Defensa de la Llengua i la Cultura Catalanes, el Casal organitza dissabte, 9 de novembre, a les 4 de la tarda, la manifestació “Català, llengua d’Europa, esborrem el Tractat dels Pirineus!” que tancarà el Correllengua 2002 i commemorarà la firma del tractat de pau dels Pirineus que el 7 de novembre de 1659 va significar l’annexió pel regne de França de les comarques catalanes del Rosselló, el Vallespir, el Conflent, el Capcir i mitja Cerdanya. Enguany la manifestació es prolongarà, a les 19.30 hores al satèl·lit del Palau de les Exposicions de la ciutat, amb el primer Festival Rellamp, que acabarà amb un recital dels grups Mesclat i Companyia Elèctrica Dharma. També hi actuaran els músics Pascal Comelade i Gerard Jacquet.

—En aquesta ocasió el Casal Jaume I té un paper més destacat que altres anys en l’organització de la manifestació final del Correllengua, no?

—**Vam anar a les diades nacionalistes del País Valencià amb Aire Nou de Bao, que és una associació amb qui treballem força. Aquí el Correllengua és una possibilitat de trencar, d’esborrar les fronteres i de treballar tots junts pels Països Catalans. Nosaltres intentem aportar una dimensió més cultural a la manifestació amb l’organització del festival.**

—En aquesta manifestació demaneu a tothom de portar un paquet de sal. Per què?

—**Amb això volem fer referència a la revolta dels Angelets, els habitants**

del Vallespir que després del Tractat dels Pirineus es van revoltar contra l’impost de la sal. En un moment en què l’estat francès no fa la seva feina per les llengües del seu territori, **aprofitarem el pas davant de la prefectura per denunciar aquesta situació i simbòlicament els deixarem una mica de sal davant de la porta.**

—Aquesta manifestació té repercussions a la Catalunya Nord?

—**Fa tres anys que fem el Correllengua i crec que és un moment fort de la catalanitat, de la catalanització del país. Cada any hi ha més gent que ho espera, l’oportunitat de sortir al carrer per manifestar-se, per fer veure que sem aquí, i relacionar-se amb la gent del sud. Avui és indispensable el suport i l’ajuda del sud, i els observadors sarcàstics de la premsa francesa que fan broma dient que només s’hi manifesta gent del sud ho fan perquè són tancats en el concepte de la “France une et indivisible” quan avui sem a Europa. Cal canviar aquestes mentalitats, són catalans i són aquí a casa seva com quan jo vaig a Barcelona. El Correllengua és també la possibilitat de fer veure que la cultura catalana no és una cosa del passat sinó una cosa moderna, oberta sobre la societat actual.**

—Des del sud la situació del català a la Catalunya Nord es veu molt negra, aquí també?

—**La situació s’assembla molt a la del País Valencià; és a dir, que la situació del català empitjora, però hi ha una voluntat militant per tirar endavant. Em sembla també que estem en un moment en què hi ha una oportunitat, una sensibilitat, pel català.**

Potser no entre els polítics, que tant de dreta com d'esquerra sempre depenen del sistema jacobí francès, sí entre la gent en general. Em sembla que hi ha una presa de consciència, no automàticament militant. Per exemple, l'any passat pel Correllell, al concert hi havia uns tres-cents joves d'aquí que ningú no havia vist mai i que coneixien els grups del sud que tocaven perquè els interessa el que es fa de modern i progressista en català.

—Però en les últimes eleccions legislatives, els candidats nacionalistes, que per primera vegada es presentaven units, no van superar el 2% dels vots.

—La situació del català aquí no es pot relacionar amb els resultats electorals de les últimes eleccions legislatives perquè existeix un espai molt important, més que no ens pensem, amb una demanda molt forta pel català. Aquests resultats són fruit d'una despolitització, de la ganduleria i dels compromisos dels dirigents dels partits catalanistes, així com de l'abandó de la nostra identitat catalana amb una campanya electoral feta en francès. Això és el que ha provocat aquests resultats i no la realitat catalana d'aquest país. A títol personal faig una crida a les esquerres nacionalistes, i en particular a ERC, perquè és urgent que es posin a treballar de valent en aquest país.

—Sembla que les institucions locals mostren més sensibilitat pel fet català, és cert?

—La feina que fa la Regidoria és de qualitat, tenim molt bons contactes amb ells, però em sembla que la política de l'Ajuntament de Perpinyà hauria de ser més institucional i més política, és a dir, que la llengua catalana sigui cooficial en tots els rètols que hi ha als carrers i no solament en els noms de carrers. Si es tracta de Perpinyà la Catalana, ho cal demostrar, són tots els serveis que haurien d'utilitzar el català i no solament la Regidoria de Cultura Catalana. El Consell General tampoc no fa la seva feina. Aquests darrers mesos hi ha hagut un petit canvi que va en el bon sentit, però és massa poc.

"Fer part de la xarxa dels Casals Jaume I impulsada per Acció Cultural del País Valencià ens permet no solament desenvolupar activitats culturals sinó també cíviques i nacionalistes."

—En aquest context, quina és l'acció del Casal Jaume I de Perpinyà?

—Fer part de la xarxa dels Casals Jaume I impulsada per Acció Cultural del País Valencià ens permet no solament desenvolupar activitats culturals sinó també cíviques i nacionalistes. La nostra principal preocupació és d'integrar el català i el Casal en la vida social i cultural normal d'aquest país. Volem que la catalanitat no sigui solament per a un grup d'intel·lectuals sinó una cosa de tot-hom. Per això hem tret una revista

que es diu *El Rall*, que és una revista d'opinió nacionalista i cultural. Fins ara no hi havia cap revista d'aquesta mena a la Catalunya Nord. El segon número està en preparació i la idea és establir una col·laboració tan ampla com sigui possible. Es tracta d'una altra manera de treballar a la Catalunya Nord i d'anar... anava a dir a evangelitzar, però no és la paraula que cal [riu]. Volem fer proselitisme.

Pere Codonyan